

Den store grønlandsfærd

af Jens og Kirsten Kann

Grønland, juli 2009

Kære Alle!

Som mange af jer ved – eller ikke har kunnet undgå at høre om, ved enhver given lejlighed det sidste halve år – så tilbringer vi, Jens og Kirsten, vores første del af sommerferien i Grønland.

Vi plejer, når vi kører med vores "Sofiebil", at printe postkort ud til jer på vores egen computer/lille printer, men i år er bagagen noget mere begrænset, når turen foregår i 2 kufferter med fly (max 20 kg. + håndbagage pr. næse), "Kystbåden" og en enkel helikoptertur. Derfor har vi valgt at sende en rapport + nogle situationsbilleder pr. mail. Vi er næsten halvt igennem vores grønlandstur (5 uger i alt) og tilbringer ca. 10 dage hos gode venner, Inge og Jørn i Asiaat, som har en computer, de har stillet til vores rådighed.

Vi startede hjemmefra torsdag den 18. juni på den store grønlandsfærd, som vi gennem det sidste halve år har arbejdet på og sammensat ved hjælp af Grønlands rejsebureau + Inge og Jørn og Kitter og Poul (som tidligere har boet flere år i Grønland) Vi føler, at ved fælles hjælp og gode ideer skal det nok blive en fantastisk oplevelse at se Grønland.

Moskusokser og myg

Vi fløj til Kangerlussuaq hvor vi havde en overnatning. Der var vi først på moskusoksetur og dernæst på tur til indlandsisen. Vi så ikke mange moskusokser på den første tur, men på den næste kom vi tæt på dem. Det var også stedet, hvor alle Grønlands myg med familie var taget på ferie!

Ilulissat på tæt hold

Næste dag fløj vi videre. Med flere forsinkelser og omlægning af flyruter ankom vi til Ilulissat, hvor vi havde lejet en lejlighed. Den lå skønt lige ned til vandet med altan og udsigt over en masse isbjerge. Trods det flotte vejr og forventning om midnatssol var vi klar til at gå tidlig i seng. Jetlag gjorde sin virkning! Der er 4 timers forskel. Vi vågnede dog på grund af lyset nogle gange i løbet af natten og så den flotte midnatssol og udsigt.

Lørdag 20. juni brugte vi til at "finde os selv" på grønlandsk jord samt finde rundt i byen. Vi gik bl.a. til UNESCOs monument over isfjorden, som er kåret som bevaringsværdigt område. Turen langs fjorden til Kællingekløften var helt fantastisk smuk – isen, fjeldene, fuglene og floraen er virkelig imponerende.

Om aftenen kl. 22 havde vi booket os ind på en sejltur til isfjorden. Det var en særdeles spændende (indimellem lidt mere spændende end beregnet) og flot tur, hvor vi oplevede, at isen pakkede sig mere end man havde forventet, så turen blev én time længere end beregnet (3 timer i alt) – men flot var det at opleve, og dejligt med varm kakao da vi var hjemme igen!

Søndag 21. juni er Grønlands nationaldag – og i år noget særligt at fejre på grund af det vedtagne selvstyre. Der var sol og ca. 10 grader. Fra morgenstunden. Der var langt morgenbord ved kommunekontoret, taler og korsang af sangere i deres smukke nationaldragter – og derefter gudstjeneste, på grønlandsk naturligvis i Zions Kirken, som blev afsluttet med bryllup, et ungt par også i nationaldragt. Selvom vi naturligvis intet forstod af hvad præsten sagde, udover AMEN, så var det en meget betagende oplevelse at deltage i.

Der var dernæst åbent hus på det nærliggende museum. Vi besøgte også Ilulissat Kunstmuseum, som har en meget fin samling af grønlandsmaleren Emanuel A. Petersens malerier samt en meget smuk fotoudstilling. Samtidig er kunstmuseet hovedsæde for Grønlands orienteringsklub.

Mandag – tirsdag 22.-23. juni havde vi bestilt sejltur til Eqi Bræen med overnatning og fuld forplejning på Camp Eqi. Det var en flot sejltur på 5 timer op til bræen, som vi oplevede kælte flere gange. Vi gik ture i fjeldene omkring og oplevede midnatssolen fra sengen i hytten. Fantastisk! Også sejlturen hjem var betagende mellem isbjergene.

På båden deltog vi i filmoptagelserne til en reklamefilm for World of Greenland, som skal vises dels på deres hjemmeside og dels i grønlandsflyene! Vi får se hvad det ender med.

Kirsten fik sig en gang "svejseøjne" af det stærke lys. Det blev klaret efter ca. ½ døgn i mørke, så nu er øjnene klar igen!

En af de ting man også forundres over er, at man ikke kan bedømme afstande, alt virker tæt på, men er uendelig langt væk – den klare luft, måske?

Onsdag 24. juni mødtes vi med Jens spejderkammerat i Ilulissat Peter Pars. Det var 50 år siden de havde set hinanden!

På løbetur – midt om natten

Onsdag aften skulle Jens løbe det første orienteringsløb, som gik rigtig fint. Det var et pointløb, og han var tilfreds med resultatet.

Torsdag 25. juni var det så tid at se Ilulissat Museum, som blandt andet har en meget fin udstilling om Knud Rasmussen.

Torsdag sidst på eftermiddagen skulle Jens igen løbe orienteringsløb, som også blev et godt, men svært løb.

Inge ringede og fortalte, at hun ville mellemlande med fly fredag for én overnatning hos os. Det var hyggeligt.

Fredag 26. juni var en afslapningsdag med tur på havnen for at se efter en sejlbåd, der kom aftenen før.

Ved 17-tiden kom Inge, og vi var sammen ude at spise på den fine restaurant Mamartut, fantastisk lækker mad. Bagefter var der foredrag i Zion-kirken om at være dansk præst på Grønland.

Jens skulle nu gøre sig klar til Midnight Orienteering Match kl. 24. Vi piger gik til køjs efter en god pigesnak og blev vækket kl. 3, da Jens godt udslidt kom hjem efter løbet i regn og fedtet føre, men det gik fint. Så stod den på natmad og øl!

Lørdag 27. juni kom vi lidt sent i gang, så det var sidste udkald i hotellets morgenbuffet. Vi tog turen til Kunstmuseet igen, da Inge gerne ville se fotoudstillingen. Hun kender fotografen, dernæst var der tid til lidt shopping og en hurtig frokost til Inge, som skulle videre med fly hjem. Jens og jeg gjorde os klar til festaften i orienteringsklubben. Det blev en virkelig spændende, festlig og fornøjelig aften med "grønlandsk buffet" - overdådigt bord - smuk sang af grønlandsk kor, folkedans og en ung pige, der viste trommedans. Vi gik hjem i midnatssolens skær.

Desværre har vejret ikke været til en helikoptertur ind på og over indlandsisen. Vi følte, at der skulle være mere sol til det.

Aasiaat i sigte

Søndag 28. juni skulle vi så pakke sammen efter en fantastisk tid i Ilulissat, men inden skibet skulle gå sidst på eftermiddagen, nåede vi at opleve endnu en kirkegang og et bryllup, nu i Kirken Naalakatta Illua, byens anden kirke, der var flyttet hertil fra kulminebyen Qullissat på Disko, da kulminen blev lukket. Efter den smukke kirkelige handling var der tid til en lang tur langs kysten, en anden sti end sidst (Kirsten mener hun er i lære som bjergged), men det går. Vi sluttede af på "torvet", hvor vi spiste frokost på fortorvscafé. Skønt solskinsvejr med ca. 15 grader. Vi vinkede farvel til Ilulissat kl. 16.15 og styrede mod Aasiaat, hvor Inge og Jørn modtog os på kajen 4 timer senere efter en flot sejltur.

Vi fik velkomstdrik på deres terrasse med udsigt over fjorden og byen. Meget fantastisk med solen skinnende hele natten.

Mandag 29. juni viste sig med regn og ca. 10 grader. Nå, pyt... Inge og Jørn skal jo passe deres arbejde selvom vi er her, så de var smuttet, da vi kom op. Vi gav os god tid til at nyde morgenmaden og huskatten MisMus. Vi må ud at se på byen og købe lidt ind. Vi har nemlig fået lov at lave maden nogle af dagene. Vi hyggede os ved middagen om aftenen med vores værtsfolk, og Jens viste sine billeder fra Østgrønlandsturen i marts og april. Igen blev det næsten midnat, man opdager det slet ikke.

Tirsdag 30. juni fortsatte regnen og ca. 8 grader. Lånte gummistøvler (Kirstens støvler var lidt for store, så det gik lidt langsomt) og så tog vi af sted. Vi besøgte Jens kusines søn, som er lærer på gymnasiet her i byen med en hilsen fra hans mor og far.

Inge arbejdede hjemme i dag, så vi købte kager med hjem til kaffen. Vi fik også set Aasiaat Museum og Aasiaat Kirke. Begge dele en dejlig og smuk oplevelse. Til aften kom vi lidt tidligere i seng.

Onsdag 1. juli drog vi med pakkede rygsække til båden, der skulle sejle os til Diskøen og Qeqertarsuaq for et par dage. Det blæste og var lidt koldt ca. 5 grader. Så vi sad inde på hele turen derover. Vi havde bestilt (et dyrt) hotelværelse m/bad. Det var meget nedslidt og der var flere mangler. Så det er egentlig ikke værd at skrive hjem om. Nå, middagen i restauranten var god – fiskesuppe og hellefisk. Vi gik tidligt i seng og vågnede om natten og så at det sneede!

Torsdag 2. juli vågnede vi op til 5-10 cm sne overalt. Vi tog hurtigt tøj og støvler på - og skyndte os ud. Der var kaos i restauranten ved morgenbuffet – mange gæster (2 rejseselskaber) og kun værtinden til at passe det hele!

Så var det ud med rygsæk på tur og opleve lidt af naturen på Diskøen. Vi gik op mod Lyngmarksbræen – en stejl og knudret og tit våd "sti", så halvvejs oppe vendte vi efter knap 2 timer om og gik ned. Vi var lige en tur på Qeqertarsuaq Museum, som var meget fint med en hyggelig ældre herre, der var guide. Vi fik lidt frokost, vi havde smurt om morgenen og en middagslur, hvorefter turen gik en anden vej ud af byen for at se ionosfærestationen og et vandfald. Noget af turen var gennem lava, og som alle steder heroppe var der et væld af smukke blomster, der stikker deres små farverige blomsterhoveder op de mest usandsynlige steder. Man bliver også imponeret over hvor grønt, der er mange steder.

På vejen tilbage var vi på kirkegården for at se, om vi kunne finde Hans grav – historiens første eskimo, der har beskrevet sit liv (1834-89). Det lykkedes. Kirkegårdene heroppe er meget farverige med mange og store blomster (plastik- og silkeblomster) tæt sat på mange af gravene. Fantastisk at se ud over.

Aftenen sluttede af med fin moskusoksebøf i restauranten.

Fredag 3. juli viste sig med regn og ca. 4 grader varme! Og en let brise. Stadig meget kaotisk morgenbuffet – der manglede kopper, morgenbrød, rugbrød, ost, kaffe og vand til teen! Vi fik endelig alle noget mad, og så afregnede vi og forlod "hotellet" og gik en tur med bagagen til vi kl. 11.15 skulle være ved skibet for at sejle tilbage til Aasiaat.

Vel hjemme i Aasiaat igen tog vi et velfortjent bad og ventede med kaffe og te til vores værtsfolk, da de kom hjem. Inge havde sørget for stenbiderrogn og laks til middag. Nu havde de weekend, så vi tilbragte aftenen med at planlægge de næste dage.

Lørdag 4. juli: Kirsten startede dagen med at ringe hjem til Claus kl. 6.30 (Aasiaat tid) for at ønske sin søn til lykke med hans 40-års fødselsdag.

Desværre var vejret ikke som "Vor Herre" havde lovet på computerens vejrmedling. Lidt snusket småregn og lidt koldt, vel ca. 5 grader. Men efter morgenmaden foretog vi diverse indkøb før vi skulle ud og fodre og vande hunde samt hilse på en ny lille hvalp, som var kommet nattetil fredag.

Ih, hvor var hundene glade for besøget, og moderen til den lille nye viste stolt sin hvalp frem.

Inge, Jørn og Jens fodrede og ryddede lidt op på pladsen og fyldte affaldssække. Kirsten er mere doven, så hun tog sig af fotograferingen af det arbejdende hold og hundene.

Efter frokost med øl og snaps trak det sidelæns til sofaen efter en middagslur, men så var vejret også blevet bedre med sol - perfekt til at tage en sejltur i Inge og Jørns jolle. Inge havde samlet en rygsæk med proviant til turen.

Turen gik gennem Langesund, hvor vi flere gange lå og så de flotte hvaler lege. Derefter sejlede vi til en lille bygd, Akunnaag, hvor vi cirklede lidt rundt. Dernæst videre til den ø, hvor Inge og Jørn har en dejlig hytte. Hytten ligger godt skjult oppe på øen, men med en fantastisk flot udsigt. Hvor var der dejligt ved den hytte, hvor Jørn gjorde grillen klar til bøffer. Kirsten var som sædvanlig den der var mest doven, og så frøs hun om tæerne, så hun blev sat på sengen med tæpper over benene og rødvin + glas mellem lårene, så det hele blev lunet godt igennem! Inge tog sig af en skøn salat og Jens var "stik-i-rend-dreng" frem og tilbage fra grill til hytte. Så var alt på plads til en pragtfuld middag indendørs, det var lidt koldt ude. Inge og Jørn siger, det er koldere i år end det plejer at være på denne tid.

Efter kaffe og kakao med chokolade til vandrede vi igen ned til jollen og sejlede hjem til en "ankerdrøm" inden sengetid.

Søndag 5. juli vågnede vi op til en fantastisk sol og hel blå himmel og ca. 12 grader. En herlig dag til nye eventyr, hvor vi også skulle ud at sejle.

Det første sted var et hvaloptagningssted, hvor vi gik i land og så på et kæmpe hvalskelet. Dernæst sejlede vi lidt rundt mellem store og små isbjerge og fandt en helt skøn bugt med et solrigt sted med læ (og en del myg), hvor Inges hjemmesmurte og hjemmebagte boller med pålæg blev fortæret. Et fantastisk sted med en hel utrolig udsigt. Det er en meget spændende skærgård, som vi slet ikke havde troet fandtes her. Ved kaffetid lagde vi ind i en anden bugt ved den gamle og nedlagte tuberkulosestation. Igennem højt græs gik vi op og sad foran huset i solen med kaffe, kakao og småkager. Sikken en oplevelse – livet er dog fantastisk dejligt og spændende. Vi var hjemme fra sejlturen sidst på dagen til "ankerdrømmen", og Inge serverede stenbiderrogn. Og en vidunderlig 'aasiaattisk' suppe med rejer, forskellige grøntsager og en bunke andet gulf i.

Igen en flot aften/nat med midnatssol, men sengen trak også efter al den friske luft, og vores værtsfolk må jo passe sengetiden, de er jo arbejdsramte!

Det er blevet mandag 6. juli, og vi vågner til en meget flot solskinsdag med ca. 13 grader. Det er nu vi også må gøre os nyttige i dagligdagen hos vores værtsfolk, som samtidig med, at de skal passe deres job, Jørn som cheflæge på Aasiaat sygehus og Inge som landsfarmaceut for Grønland, er ved at pakke grej til en meget spændende tur til Østgrønland i Nationalparken, hvor de skal padle kajaker i 4-5 uger. Som det forstås, må vi andre tage en tørn med og gør det glad og gerne. Jens drog efter morgenmaden af sted til hundene for at fodre og vande samt se til den lille nye hvalp. Imens tager Kirsten sig af alles vasketøj i det dejlige vejr. Jens måtte også en tur i den lokale STARK for at købe nogle bolte til noget han vil lave for Jørn i værkstedet. Bortset fra disse hjemlige sysler blev dagen en ren "nussedag", hvor også Kirsten fik skrevet 1. del af beretningen færdig og sendt af sted til familie og venner. MEN, det går ikke altid helt som ønsket, og i hvert fald drillede billederne.

Heldigvis var der alligevel meget tid til at følge de flotte hvaler, der boltrer sig i vandet uden for vores vinduer. Efter aftensmaden trængte vi alle fire til lidt luft, så vi hentede en af hundene "Langhår" og gik en tur i fjeldet bag byen.

Tirsdag 7. juli havde endnu mere sol og varmegrader til os, og Kirsten huskede at ringe til Matias for at ønske til lykke med de 14 år. Efter lidt flere husmoderpligter pakkede Jens rygsækken for en heldagstur med madpakke. Første besøg var Aasiaat Forsamlingshus for at se Per Kirkebys vægdekorationer. Vores mål var at gå til Aasiaat Flyveplads, som ligger et pænt stykke uden for byen. Det var en flot tur langs kysten, hvor frokosten blev fortæret sammen med en hel del myg! Nå, vi så frem til at få desserten på flyvepladsen i form af en is, MEN ak, der var ingen servering.

Et glas vand var der heldigvis at få på toilettet, der var nemlig stillet plastkrus frem.

Indkøbet til aftensmad blev klaret på hjemturen, og aftenen sluttede med, at Inge hjalp os med at få billederne i orden på et USB-stik, og på Jørns forslag, meldt os til en sejltur i morgen.

På tur med kystskibet

Onsdag 8. juli var vi tidligt oppe kl. 5 for at smøre madpakke og spise morgenmad sammen. Vi skal være nede i havnen kl. 6.30 – båden går kl. 7. Det er en heldagstur, hvor vi skal være hjemme igen kl. 18 og spise middag med Jørn. Inge sagde vi farvel til i morges, hun skulle til Nuuk og gøre noget arbejde færdig inden sin ferie – vi skal møde hende i Nuuk på tirsdag 14. juli til morgenmad.

Vores færge skulle lægge til flere forskellige steder: Kangaatsiaq, Attu, Iginniarfik, Ikerasaarsuk, Niaqornaarsuk, Kangaatsiaq og retur til Aasiaat - dog kun så kort at folk kunne stå af og på, så vi fik ikke lejlighed til at se nogle af byggerne. Der var læger med, der skulle arbejde i Kangaatsiaq og skulle med hjem igen senere. Undervejs erfarede Jens, da han talte med kaptajnen, at vi først er hjemme kl. 23.15 i stedet. Det "rigtige" skib var gået i stykker om morgenen, så der blev sat en anden ind, der sejler langsommere. Man glemte bare lige at fortælle passagererne det. Godt at vejret var så dejligt, så vi nød sejlturen. Dog var madpakken sluppet op, så vi købte en "overlevelsespakke" på færgen, pulver der blev blødt op med kogende vand. Det mættede, men det bliver Kirsten nu ikke forfalden til fremover. Vel hjemme kl. 23.15 havde Jørn dejlige frikadeller fra mor Annette i Danmark til os alle.

Torsdag 9. juli er vores sidste dag i Aasiaat, så der skal pakkes sammen. Solen og varmen var over os, så Jens var ude at vande hunde. Jørn kom tidligt fra arbejde, så efter kaffen tog Jørn og Jens ud at padle kajak. Det havde de længe talt om. Det var alle tiders oplevelse for Jens med en 2-timers tur, og Jens kæntrede ikke, så han var tør, da de kom hjem til Kirstens aftensmad. Vi nød meget den sidste aften i Inge og Jørns havestue med den skønne udsigt over havnen, byen og fjorden.

Fredag 10. juli med flot sol og varme igen, så de korte ærmer var på fra morgenstunden. I dag skal vi med fly videre, så kufferterne må jo ikke veje for meget, så trods varmen måtte vi have vores vandrestøvler, windbreakere og jakker på. PUH HA, det var godt nok varmt!

Med fly videre til Sisimiut

Det var med vemod, vi måtte sige farvel til denne skønne plet, som havde været vores base de sidste 11 dage samt sige farvel til det hyggelige værtspar, som har givet os megen viden om Grønland. Jørn starter sin ferie i dag, så han kørte os til lufthavnen.

Vi skulle mellemlande i Ilulissat, hvor vi spiste frokost og fik set den store kane, der står foran lufthavnen samt verdens største hundeslæde, der er 23 m lang og blev trukket af 260 hunde i 1994, hvor den kom i Guinness rekordbog.

Kl. 17 landede vi efter planen i Sisimiut, hvor vi blev hentet af bilen fra Sømandshjemmet. Det var en utrolig flot køretur på 6 km ind til byen fra lufthavnen. Fjeldene er meget mere spidse og højere her end længere nordpå. Byen er meget kuperet og virker driftig og meget velholdt. Sømandshjemmet var et dejligt hyggeligt sted med billig og god mad. Efter aftensmad, der stod på stegt flæsk og persillesovs til kr. 50 gik vi en tur i den gamle bydel og ned til havnen.

Lørdag 11. juli viser vejret sig stadig fra sin absolut flotteste side med sol og 15-20 grader. Vi var virkelig klar til ekspedition i byen, bl.a. hos den meget velassorterede boghandler, som vi fik en god og lang snak med. Både der og i en sportsforretning fik Kirsten handlet godt og grundigt. Der var tid til en middagslur efter frokost før Sisimiut Museum åbnede. Museet består af flere bygninger, der alle var meget spændende. Vi fik også set den nye kirke, inden vi gik en lang tur til lystbådehavnen og ud mod flyvepladsen. På tilbagevejen så vi i erhvervshavnen, hvordan de stablede de store containere 4-5 oven på hinanden. Et fantastisk syn.

Søndag 12. juli sov vi søndagslænge og var også de sidste til morgenmad. Dagen skulle bruges til at trave byen tynd i alle gader og på alle veje, vi havde set seværdighederne i går. Én af vejene førte os til et meget højt punkt, hvor der var en fantastisk udsigt, og hvor man ved hjælp af et kort, der var sat op kunne følge navnene på alle toppene hele horisonten rundt. Et betagende syn. Vi havde også fået fat i et vandrekort, der viste, at vi kunne gå fjorden rundt og komme tilbage over den bro, der førte ind i byen. Tingene går ikke altid som "præsten prædiker", da vi efter en smuk tur over stok og sten nåede til at skulle over en lille bro ved et vandfald, så var broen brast sammen og lå længere nede af elven, så efter en chokoladepause vendte vi om og gik samme vej tilbage langs elven, gennem hundeplassen og langs lystbådehavnen hjem.

Vi havde læst på menutavlen, at dagens ret var andesteg, så det glædede vi os til, men det var "gået lidt i fisk" for personalet, så der var udsolgt, da vi kom for at spise, så det blev til forårsruller med pommes frites – vi blev da mætte og købte is til dessert. Bortset fra dette kan Sømandshjemmet her varmt anbefales hvis man skulle komme forbi.

Så til søs...

Mandag 13. juli vågnede vi til øsende regn. Det var afrejsedag med kystskibet kl. 11. Heldigvis blev vi kørt til færgen. Ombord fik vi anvist vores 4-mands kupé, hvor der boede én i forvejen. Ifølge aftale skulle vi på færgen mødes med Flora (én af Jens' rejsekammerater fra slædeturen i Østgrønland i foråret) og hendes mand Ib. De er på en uges sejltur med kystskibet. Flora har pt. et 8 måneders vikariat i Maniitsoq, men har lige en uges ferie med sin mand til denne sejltur. Vejret var frisk og bestemt til at Kirsten lige tog sine søsygepiller, men så klarede hun det også uden at blive søsyg. Vi havde en hyggelig frokost, eftermiddag og middag/aften sammen med Flora, Ib og deres kupévenner Hanne og Uffe.

Hen på aftenen kom vi ind at sejle "indenskærs" i smult vande, og regnen var slut, så vi fik en fantastisk solnedgang og flot sejltur gennem Hamborgsund, der fører ind til Maniitsoq, hvor Flora og Ib stod af. Hvalerne sprang rundt om skibet og 2 gange helt ud af vandet og landede med et ordentligt plask, hvorefter de lagde sig på siden og viftede med den ene luffe (ca. 5 m lang luffe) flere gange. Det var et helt vanvittigt syn. Vi fik lov at flytte ind på Flora og Ibs køjer hos Hanne og Uffe. Det var hyggeligere. Dem kendte vi da lidt. Vi gik hurtigt til køjs, da vi igen var ude på det åbne hav, nu gyngede og rullede skibet godt – flere var søsyge (ikke Kirsten, hun havde jo taget piller), så det var godt at ligge ned og prøve at sove, selvom natten var noget anstrengende i en køje, der gynger og et skib, der larmer!

Den lille hovedstad Nuuk

Tirsdag 14. juli skulle vi have været inde i Nuuk kl. 6.30, men på grund af det dårlige vejr var vi meget forsinket – den blev 9 før vi var i havn. Morgenmaden sammen med Inge fik vi ikke, men Inge havde sørget for, at den stod til os, da vi ankom ca. 9.45 i taxa til hendes lille hyggelige røde hus i nærheden af sygehuset. Inge var gået på arbejde og havde ladet døren være ulåst. Vi havde sms'et sammen de sidste timer om situationen.

Verden er lille. Det viste sig, at Hanne og Uffe skulle besøge Inges nabo Lars i denne uge også, så dem så vi da af og til igen.

Inge kom på visit og hentede os, da hun skulle en tur i byen, så vi fulgte ad og fik lidt vejvisning om hovedgade og turistkontor. Hun havde inviteret os ud at spise aftensmad på Hotel Hans Egede, så vi tog en afslappende eftermiddag med hver sin bog til Inge kom hjem fra arbejde.

Restauranten lå på 5. sal så der var dejlig udsigt over byen, og vi fik en skøn middag. Derefter gik vi en dejlig aftentur forbi herrnhutternes Hus, der er bygget i 1747 af herrnhutmissionærerne, som kom til Grønland i 1733, 12 år efter Hans Egede. Huset er dog ombygget flere gange og bliver i dag brugt af Grønlands Universitet.

Onsdag 15. juli: Nu har Inge ferie og flyver hjem til Jørn i Aasiaat i løbet af formiddagen. Inge arbejder dels i Aasiaat og dels Nuuk, hvor hun har sit kontor på sygehuset. Nu er solen og varmen vendt tilbage til os med ca. 15-20 grader, så sig ikke, at der kun er koldt i Grønland!

Kirsten havde før afrejsen til Grønland maillet med præsidenten 2008-09 i Nuuk Rotary, Bjarne Graversen, for et evt. besøg i klubben dels for at hilse på Rotaryklubbens medlemmer og dels for at aflevere noget Inner Wheel materiale i håb om, at der måske kan dannes en Inner Wheel Klub i Nuuk. Det viste sig, at de havde haft møde i går, da vi var ude at spise med Inge, så jeg aftalte pr. telefon, at vi gik ud til hans kontor (i den anden ende af byen!), hvor vi fik en rigtig hyggelig snak, og han fortalte om forskellige ting vi skulle se i Nuuk udover hvad Politikens rejseguide havde af forslag.

Efter indkøb og frokost tog vi turen til Kolonihavnen og Brættet. Der var spærret af flere steder på grund af filmoptagelser. En film der handler om grønlandske børns tvangsrejse til Danmark i 1950'erne. Vi mødte nogle af skuespillerne på restauranten i aftes, bl.a. Ellen Hillingsø.

Nu gjaldt det Nuuks spændende og smukke kulturhus Katuaq, opkaldt efter trommedansernes traditionelle rammetromme, hvor der var en særudstilling i hallen. Selve arkitekturen er inspireret af Nordlyset i sin buede bølgede form.

Torsdag 16. juli bød på SOL-SOL. Det var varmt på grund af den meget tørre luft i Grønland og som i dag med ingen vind, så vi følte, at temperaturen nærmede sig 25 grader!

Vi skulle nu en tur til det store turistkontor ved Kolonihavnen, hvor også Julemandens hus/postkontor ligger. Dernæst var vi på Grønlands Nationale Museum og Arkiv, et meget smukt og interessant indrettet museum på Kolonikajen i de gamle bygninger. Der var en udstilling af de berømte mumier fra Qilakitsoq.

Turen gik videre til Hans Egede Statuen, der står højt oppe over byen, så han kan skue ud over Nuuk og omegn. Desværre var Vor Frelzers Kirke lukket, så det blev kun udefra vi fik set den. Vores tur videre rundt i byen gik forbi de gamle haver på vej til boghandlen, hvor vi fik en god snak med boghandleren selv og også købt lidt. Så var det tid til et besøg på Rådhuset "Ørkenfortet", hvor vi så byrådsalen med dens smukke gobeliner, der fortæller Grønlands historie. Vi blev vist rundt af et rådhusbud, der lige var begyndt, så han førte os rundt på nogle gange, hvor vi helt sikkert ellers ikke var kommet, så der så vi megen fin kunst på væggene. En ekstra gevinst.

Vi sluttede dagen af med at tage en af de 3 busruter rundt i byen – lige i myldertiden. En sjov oplevelse, og man ser by og omegn på en anden måde. De næste dage vil vi gøre brug af de andre busruter.

Fredag 17. juli, der endnu engang viste sig fra den flotte solside. Vi ville bruge dagen på en heldagstur rundt om Quassussuaq, Lille Malene, en mindre fjeldtop bag lufthavnen, medbringende rygsæk og madpakker. Vi havde læst bustiderne på nettet, da en busplan ikke var til at opdrive hverken i busserne eller på turistkontorerne. Vi stod til tiden og ventede på vores bus, der IKKE kom. Det viste sig, der var formiddagspause ca. 2 timer, men det var ikke oplyst på nettet! Vi ville så købe en is i kiosken/pizzariet ved siden af som trøst, men de måtte ikke sælge is før efter kl. 11. Det er vist ikke lige vores dag endnu, nå endelig kom vi af sted og kørte med bus til Nuuks nye flotte bydel, Qunngorput, med spændende arkitektur i etagebyggeri med særdeles dyre lejligheder, der ligger forbi lufthavnen og ved foden af Lille Malene.

Vi vandrede opad til Cirkussøen, som giver vand til Nuuk og videre rundt om søen over stok og sten! En lang og (syntes Kirsten, meget strabadserende tur). Knæet kan stadig mærke, at vi har klatret op og ned. Der var rigtig mange fluer og stikkende myg (de stik har vi stadig glæde af!), MEN det var ellers en meget flot tur, som vi ikke ville have undværet. Meget af det vand vi drak på turen hentede vi i søerne og elvene undervejs, HERLIGT! Sten ringede til os for at invitere os til "efterbryllup" 26. juli, mens vi stod på toppen med en vidunderlig udsigt.

Vi nåede lige den sidste bus tilbage til Nuuk. Vi sad på det forreste sæde, og en meget flink chauffør fortalte os levende om Grønland og om Nuuk og alt vi kørte forbi. Den aften var vi slidt op (Kirsten var i hvert fald!), så sofaen trak.

Fjeldtrapper

Lørdag 18. juli var vi lidt sent ude af døren trods det dejlige solskinsvejr. Vi startede ved Samuel Kleinschmidts Lygtepæl og mindeplade, en af herrnhutmissionærerne som var lærer, der hver dag hængte sin lygte på en lygtepæl på vej til seminariet. Vi gik videre til Arctic Shop, hvor det atter viste sig, at verden er lille. Den grønlandske indehaver havde været på Grundtvig Højskole i Hillerød 1970, så der var fælles bekendte! Vi gik nu en tur rundt om seminariet. Den smukke gamle bygning er på Nuuks byvåben. De mange tilbygninger, der er kommet til i årenes løb falder smukt ind i området i den gamle bydel. Efter frokost steg vi på bussen og tog turen til Nuuk Svømmehal, som ligger i bunden af fjorden med en helt fantastisk udsigt. Det var en meget flot svømmehal og et smukt byggeri.

Turen hjem fra svømmehallen valgte vi at gå. Det er en tur med 2 meget lange trapper over klipperne (grønlænderne er eksperter i at bygge trapper, lange og mange for at passere fjeldsiderne i byerne) - én trappe på 236 trin ned og én på 86 trin op igen. En god tur for Kirstens lårmuskler (meget ømme fra i går!).

I dag har vi fået at vide, at Air Greenland vil strejke fra på torsdag, så vi skal lige have fat i vores billetter og deres kontor, da vi skal flyve vores helikoptertur på torsdag og videre hjem lørdag. Det bliver spændende.

Søndag 19. juli: Dagen startede med flot sol, men hen på eftermiddagen kom en tågebanke ind over byen, et meget fantastisk og sært syn, med en helt speciel belysning. Vi kunne ikke se naboejendommen, da vi nåede aften. Vi havde bestemt, at vi ville se Hans Egede Kirke lige før gudstjenesten. Udefra syner den ikke af meget - nybygget placeret højt oppe, hvid, moderne firkantet betonklods, men indvendig meget smuk og enkel.

Nuuk Kunstmuseum har bl.a. åben søndag eftermiddag, så der gik turen nu. Et meget fint museum med en stor og imponerende privatsamling skænket af entreprenøren Svend Junge i 2005. En samling der består af både meget forskellig kunsthåndværk og en meget fin og stor malerisamling.

Mandag 20. juli: Tæt tåge og 5 grader – det var godt nok en forandring, men det klarede da op i løbet af formiddagen og blev lige så varmt som de andre dage. Vejret kan virkelig skifte her højt mod nord. Vores dag begyndte i Air Greenlands kontor og Grønlands Rejsebureau, det blev vi ikke meget klogere af. Vi fik et direkte tlf.nr., men det er bare at se tiden an og vente! Spændende!

Det er vores sidste dag i Nuuk, så det var bare om at få set det sidste, så vi drog til Landstingssalen, en fantastisk smuk, lys og enkel sal til ca. 50 mennesker. Gæstestolene var beklædt med sælskind, resten af stolene i smukt lyst skind. Vejen gik også forbi Galleri Roar Christiansen. Vi havde set navnet i mange sammenhæng de sidste dage. Et lille galleri med utrolig mange dejlige billeder. Oles Varehus fik også vores besøg, dog også uden at vi købte noget – der var ellers alt hvad hjertet kunne begære! På vejen hjem kom vi atter forbi Brættet, der i dag bød på mange lækkerier i både spændende små og store fiskearter samt meget forskelligt kød. UHM. Men vi har "køleskabsrydning" i dag, så det er bare ærgerligt.

Det sidste besøg i Nuuk er "Mælkebøtten", og det er bestemt en fantastisk dejlig oplevelse. Mælkebøtten er et værested for omsorgssvigtede børn og unge i Nuuk. Vi blev vist rundt af lederen cand.psych. Kirsten Ørgaard, en gæv og entusiastisk "pige", som gav sig god tid til at vise os rundt og fortælle om huset.

Huset bliver drevet for midler fra fonde og private donationer, så vi blev enige om, at jeg skriver en artikel til vores Inner Wheel blad IW Nyt når jeg kommer hjem. Så var der bare tilbage at pakke vores kufferter og rydde op efter os i det dejlige hyggelige lille røde hus.

Så går det sydover...

Tirsdag 21. juli viste tåge og 6 grader. Men heldigvis ingen blæst – vi skal sejle videre. Vi var tidligt oppe og klar til taxaen kl. 8.00. På grund af tågen tilbragte vi formiddagen og lidt af eftermiddagen i kahytten med en god bog og lidt afstikkere op på dækket for at få frisk luft. Tågen lattede langsomt til fordel for sol. Kl. 16.30 lagde vi i klart solskin til i Qeqertarsuatsiaat (Fiskenæsset), en lille bygd med ca. 300 indbyggere, der lever af fangst og fiskeri. Det var en flot indsejling, som vi nød fra soldækket. Vi havde glæde af solen, indtil vi skulle spise aftensmad ca. 17.30 – men så kom tågen igen, så det var igen køjen med en god bog. Kl. 23.30 registrerede vi lige, at vi lagde ind til Paamiut og sov så videre.

Onsdag 22. juli: Tåge og sol veksler, men vi vågnede kl. 6.30 ved at vi lå ved Arsuuk. Det var et flot syn ud gennem køjet, bygden lå simpelthen på en fjeldside inde i en fjord, hvor også små og store isfjelde sejlede rundt i solen ude foran. Det måtte vi naturligvis hurtigt op og se på. Mens vi indtog vores morgenmad kom tågen væltende tilbage, så det blev igen køjen med en bog indtil ved 10-tiden, så var solen pludselig igen, herligt – så nu først på fordækket i solen og senere på agterdækket i både læ og sol.

Kl. 14.45 lagde vi til i Qaqortoq, hvor vi gik op til Sømandshjemmet, der også var hyggeligt, men dog trængte til en kærlig hånd. Vores tid i Qaqortoq var kun en overnatning, så det var bare af sted til Qaqortoq museet, som er en sød gammel bygning med en fin udstilling af den gamle kultur samt en lille udstilling af nogle af de nye og nyere kunstnere bl.a. Buuti Pedersen og Aka Høegh. Vi håbede også at få set de 2 kirker, men som så mange steder i verden var døren lukket i den gamle Frelserens Kirke fra 1832, men vi kunne kigge ind gennem vinduerne, og så bl.a. den fundne redningskrans fra skibet "Hans Hedtoft" efter forliset i 1959. Den nye kirke, der er bygget højt i byen, var lukket pga. restaurering. På museet fik vi også en oversigt over et evighedsprojekt "Sten og Mennesker", hvor 11 nordiske stenhuggere/kunstnere rundt omkring i byen har dekoreret 31 sten og mindre stykker fjeldside. Nogle fandt vi før aftensmaden – resten tog vi på vores aftentur rundt i byen. En rigtig sjov måde at gå tur på, næsten et orienteringsløb op og ned i gaderne. De fleste stensculpturer var spændende, men nogle enkle kunstnere var kommet lidt let over opgaven! Vi gik i seng i spænding om hvordan Air Greenland vil flyve/ikke flyve i morgen.

Fantastisk helikoptertur

Torsdag 23. juli: Tåge udenfor vinduet, men strejken er afblæst i første omgang indtil 15. august! Så vi gik en tur i byen, bl.a. forbi Heliporten og til et besøg i "Great Greenland" - Grønlands eneste garveri, hvor Kirsten shoppede og fik et længe ønsket sælskind med hjem til at sy en vest af samt nogle søde tegninger af sæler. Vi blev i bil bragt til Heliporten for at flyve videre. Det blev en helt fantastisk flot flyvetur i helikopter mellem fjeldene over isbjerge i det skønneste solskin. Vi mellemlandede i Narsaq og fløj videre til Narsarsuaq – efter en flyvetur sammenlagt på 40 min. – en stor oplevelse. Efter ankomsten til hotellet gik vi til Café Blue Ice for at spise lidt frokost og samtidig købe 2 sejlture, én sejltur til samme eftermiddag til Qassiarsuk (Brattahlid) - vi er jo i Erik den Rødes og Leif den Lykkelige land – og én sejltur til Igaliku fredag 24. juli. Der var bestilt en guide til os, som skulle fortælle om kirken/Tjodhildes kirkeruin, Langhuset og et Bronzerelief samt stedet i almindelighed. Det var en helt fantastisk guide, der var virkelig gået en skuespiller tabt i hende, hun var en rigtig storyteller og var i øvrigt fra Island. Det viste sig, vi havde fælles bekendte! og mens vi var der, kom Buuti Pedersen (tilsyneladende guidens veninde) og hendes mand Ole G. Jensen, som bl.a. har skrevet en bog om Tasiilaq, Østgrønland (hvor Jens var i foråret med Buutis første mand som rejseleder på hundeslædekørslen) – verden er stadig ikke ret stor! Vi fik også hilst på statuen af Leif den Lykkelige, som står højt hævet over stedet, så han kan holde øje med den lille bygd. Sejlturen frem og tilbage foregik med en lille hurtig speedbåd på 10 min. hver vej mellem isbjergene. Hotellet havde den aften "grønlandsk ta' selv bord" som smagte helt vidunderligt.

Med fiskekutter til Igaliku

Fredag 24. juli viste sig at være en overskyet dag, men dog tør. Kl. 7 ringede Kirsten til endnu et barnebarn, Noah 13 år, der har fødselsdag, og kl. 8 kom vi med en fiskekutter, os 2 alene, der sejlede os til Itilleq, en sejltur på ca. 5 kvarter. En lækker rolig tur mellem igen flotte store og små isbjerge. Vi sad på ruftaget og nød turen. Da vi kom i land, gik vi de 4 km over et lille fjeld til bygden Igaliku-Gardar. Det var et smukt syn at stå oppe og se ned over bygden og de 2 fjorde på hver sin side af fjeldet fra det højeste punkt. På vejen stødte vi igen på et kendt ansigt Flemming Rune (forfatteren til Gribskov-bogen, der netop er udkommet) og hans kone og søn. De var på vej og skulle med vores fiskekutter retur. De skal med det samme fly hjem i morgen til Danmark, så vi får tid at tale sammen igen.

Vi tilbragte ca. 3 timer i Igaliku med at se kirken og museet og fortsatte videre til ruinerne efter domkirken og bispesædet Jón Smyrills grav fra 1209. Vi fik en dejlig frokost: En Varm ret med spændende krydderier og tilbehør i Igaliku Café. Så gik turen igen over det lille fjeld. Der kom vores fiskekutter, en stor speedbåd og en lille speedbåd med gæster til bygden. De havde svært ved at sætte gæsterne i land på grund af ekstremt lavvande. Vi skulle sejle om ca. en time, så hvordan kommer vi ombord på den store speedbåd? De 2 andre både var sejlet retur. Speedbåden arbejdede meget på sagen og endte med at lægge til ved nogle klipper. Vi var mange, der skulle med og meget bagage fra de andre, der havde været der i flere dage. Det var lidt af en kamp, men vi kom da ombord. Det var en stor HURTIG speedbåd, der sejlede ca. 35 knob hjem – det tager godt nok noget af fornøjelsen i naturen!

Vi sluttede dagen af med en dejlig middag på hotellet. Nu er det jo ved at være slut!

Superlativerne rækker ikke...

Fredag 25. juli: Tåge over Narsarsuaq, så nu var det spændende om vi kunne lette og komme til København. Flyet fra København havde svært ved at lande, den kredsede rundt en lille time deroppe, men endelig kom den ned, og vi gjorde klar til at komme 1 time for sent af sted. I ventetiden var vi en tur på Narsarsuaq Museum, der viste historien om dengang området var amerikansk base. En spændende udstilling med gode forklaringer. Bagefter gik Jens en tur op i landskabet for at se på det område, der er plantet til med forskellige træer, som forsøg på at få skov til at gro i Grønland.

En flot flyvetur hjem, hvor vi landede i Kastrup 22.50. Claus og Matias hentede os i lufthavnen og kørte os hjem. Vel hjemme stod der natmad og blomster på spisebordet fra naboen – sikke en velkomst. Herligt. Og så i seng og tak til hinanden for en fantastisk dejlig tur.

Udover de fantastiske isbjerge, de imponerende fjelde, nogle bløde og runde andre spidse og skarpe, den dejlige, glade, imødekommende og kreative befolkning, så er der også ting, der forundrer: Det er svært, ja faktisk umuligt at bedømme afstande ude i naturen, man synes bræen, isbjerget eller fjeldet er tæt på, f.eks. måske 1-2 timer væk, men man får så at vide at du skal gå/sejle 4-5 timer for at nå derhen! Det forundrer og glæder også én at se den fantastiske flora, der vælder op ad revner, som du slet ikke kan se i fjeldene, og vupti - der står den skønneste mængde blomster i mange gule, røde og blå farver. Der er kun at sige: SUPERLATIVERNE rækker ikke til det land!

Til de af jer, der har haft tålmodighed til at nå hertil siger vi tak, fordi I så trofast holdt ud til at læse dette lange rejsebrev!

Mange kærlige hilsner
Jens og Kirsten